

In Memoriam Gerrit Klein

Woensdag 9 december 1998 overleed op 73-jarige leeftijd Dr. Gerrit Klein. Gerrit Klein begon na zijn promotie in 1952 op het Nat.Lab aan de Kastanjelaan. Hij werkte samen met Prof.Dr. J.J. Zaalberg van Zelst aan analoge elektronica voor meetapparatuur. Beroemd waren hun lock-in versterkers, een veel gevraagd meetinstrument voor fysici en de zg. verschil-versterker, die door hen in bijna alle gemaakte meetinstrumenten werd toegepast.

Over de principes van het maken van nauwkeurige elektronische schakelingen werden colleges gegeven aan de Nat.Lab. medewerkers, en door de grote belangstelling voor dat collegedictaat besloten ze er een boek van te maken. Dit resulteerde tenslotte in het boek Instrumentele Elektronica (Professional Electronics), door sommigen wel eens “het eerste goede boek over elektronica” genoemd. Toen Zaalberg van Zelst hoogleraar werd aan de TU Eindhoven werd Klein zijn opvolger als groepsleider.

In 1968 werd hij benoemd tot gewoon hoogleraar Elektronica aan de TU Delft. Gerrit deed deze stap ook, omdat hij dan meer tijd had voor de politiek. Hij was een zeer actief lid van de PvdA en werd één van de woordvoerders van Nieuw Links. Als sociaal zeer bewogen mens was hij één van de initiatiefnemers van een bouwplan in Eindhoven voor een nieuwe wijk, die een menselijk gezicht zou moeten krijgen. Veel collega's werden lid van deze bouwclub, die de plannen voor 't Hool maakte. Velen van hen zijn er ook gaan wonen en wonen er nog.

Gerrit was ongelooflijk ad rem en primair reagerend. Daardoor gebeurde er altijd wel iets bijzonders met hem, en daar kon hij dan weer smakelijk van vertellen. Bovendien vond hij het eigenlijk heerlijk om zich kwaad te maken op allerlei asociale mensen en toestanden, maar dan bleef het niet bij praten, hij trok onmiddellijk van leer en probeerde er iets aan te doen. Daardoor was het voor ons een grandioze groepsleider. Hij zei wel eens: “Wat zou het toch saai zijn als er geen zakken meer waren, waar je je lekker kwaad op kon maken”.

In 1973 werd Gerrit Staatssecretaris van Onderwijs. Na 1977 zat hij in de Tweede Kamer voor de PvdA. In 1978 kreeg hij, op weg naar huis na het kamerdebat over de affaire Aantjes, in de auto een “geweldige dreun/knak in mijn voorhoofd rechts”, zoals hij dat noemde. Vanaf die tijd was hij manisch-depressief. In de tijden dat hij dat kon, hield hij een dagboek bij, waarbij hij als een echte fysicus zichzelf goed observeerde. Hij heeft zijn ziekteverloop nauwkeurig beschreven in zijn boek “Over de rooie. Relas van een manisch-depressief politicus”. Dat was zeker niet bedoeld om voor hem zelf aandacht te trekken, maar om mensen met soortgelijke problemen te kunnen helpen.

Gerrit was een geweldig mens met veel talenten. Veel van zijn uitspraken zijn in ons geheugen gegrift. Hij ruste in de vrede, die hij de laatste twintig jaar zo heeft moeten missen.

Henk Hagenbeuk
Karel Kuijk